

Nachtlawaaï

*Om goed te luisteren, moet je kunnen zingen:
zacht of langzaam, doordrongen van slaap,
zwaar als opspringend gewicht,
waterachtig als een doorschijnende nacht,
kwetsbaar als een vlies,
maar altijd behoedzaam ademend,*

*soms onder dekens,
soms onder een donker maar helder oppervlak,
soms vol vrijheid en beweging.*

*Ik weet het.
Ik heb dat soort zingen gekend,
maar de nacht vervelde naar verwarring.
Verwondering werd overlast.*

*Na kilometers stilte klonk tussen de waterlichamen
het piepen en klikken van staal, getater tussen kieren,
een drumstokje, een vibrafoon.*

*Een schokgolf van geluiden,
van mannen, ver in het donker,
van echo's, clicktracks, schroeven,
van windturbines, heipalen, milities,
van motorgeluid en sonar,
springladingen, schepen.*

*En daar zwom je dan, zingend onder een mensenarm.
In het donker hoor ik je cirkelvormige wens om stilte,
een kinderlichaam zwaar.*